

Bérmontem levélét el nem fogadták.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hozva, vagy
díjazott postán küldve:
Egyre évre . . . 7 ft. 10 kr.
Félévre . . . 3 10
Negyedévre . . . 3 10
Fizetés egy évre 60 frank.

Egyre más 5 kr. a kapható
kiosztóhelyeken a Grass Újság
fotokollaboratíójában

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómezei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek
hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétele a kiadó-
hivatalban

Hirdetések díja:

A hatóság jelen-műsor vagy
annak helye 5 kr. Nagyobb és
többzetű hirdetéseknek kedvez-
mény. Minden egyes betűtől
nyolc után meg kellő 30 kr.
nyolcig fizetendő.

Vytlátás és Vyrítás díja 10 kr.

Hirdetési és Vyrítási díjat
előre kell fizetni.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőség: Irda
Brassó, Kolozsvári-utca 26. szám alatt,
ahová a lap irattal érkező leveleknek küldendő.

A kiadókatól: Irda
F. J. E. R. VILMOS.
Készítők vissza nem adták.

A lap kiadó-hivatala
Brassó, Kolozsvári-utca 28. sz. a.
Ide küldendő az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

A sirkoszorú.

II.

Holnap a megváltó sírját keresi fel
lelkében a kegyetlen világ, hálával em-
kezdve meg rövid ideig nyomatok ha-
gyott földi pályájáról a legmelyebb rész-
vel meg nem érdemelt szenvedéséről,
kínos háldáról.

A templomok megteltek áhítatos buz-
gó hívekkel, könyörgőn a világok Urához,
a Megváltó által közös ártáknál lett is-
tenhez, hogy: „Ha lehetséges, mülk el az
ártatlanul szenvedő Istén-emberre néve a
keserű pohár”, s ha nem: „ny legyen meg
az ő szent akarat”. — De tudjuk, hogy:
„Elvégeztetett”, s a nagy szenvedő a sír
párnájára hajtja le tövissel koronázott fe-
jét. Ez volt jutalma a pártatlan emberse-
retének. . .

A Megváltó sírja önkéntelen a ker-
temek fölé irányozók lépteinek, me-
lyekben kedvesnek pihennek s földi szen-
vedéseik után megtárgyalja a megdermeszt
nyugalom. S ki az, a kinek ne lennének
egyik, vagy másik temetőben pihenő ked-
vesei? Társa álnak most városunkban a
temetők kapu. Itt egy görnyedező öz-
veg nő viz korszorú regnere elhunyt ked-
vese emlékei férjének bemehosul sírjára.
Meggyengített a rongált sírhalmot s köny-
nyú zápóra között keresi lelkében azt, a
ki vele egykor megosztotta az élet örö-
meit, boldogságot és szenvedést. Amott
fiatal anya borul körülvéstezt kiséde-
nek csekkint sírjára, mi magval vite az
anya földi boldogságát. Tovább, keserő
árak vonnak könyhullások között a
korán elvezett édes anya, édes anya sír-
sálmak felé. Amott egy jegyes tűz fedel-
letlen jegyesnék sírjára menyszónyi/ko-
szor helyett sírkoszorú.

Ki az a boldog, a kinek nincs egy et-
len siratni való kedvese? A könyörtelen

halál a szegény gyunyóhóba és a gazdag
palotájába egyaránt felült trónusát.
A Megváltó sírja elkezdett mindaján-
kát kedvesnek sírjára, de elkezdett sajt
sírunkra is, melyet halandó ki nem ke-
riult. Isten bölcsesége az, ki a nem akarja
hogy tovább szenvedjenek itt, mint a me-
dig elbírják.

A sz. aszonyok bebalzsamozták drá-
ga olajokkal a Megváltó kisérvetett tes-
tát a rohadással megóvándók; nem se-
telmek sem volt, hogy az nem maradt
a halálban, hanem harmadnapra föltáma-
dott.

Miért ékesítik a Megváltó követői
virág koszorúkkal kedvesek sírhalmát?
A kegyelet az elhunyt iránt érzett fájó és
megis olyan édes szeretet élett ez velük,
mint tették a Megváltóval a sz. aszo-
nyok.

Szép kifejezője a virágkoszoru az
élték kegyeletének. A szép temető is-
meretle jele az élték műveltségének, gyöngéd
szávének és ködletének. Megtekintem va-
lamegy község temetőjét és erőlt itélhe-
tem meg azon község műveltségi álpo-
tát, emes vagy durvaszívűségét. — To-
vább megyek s tudakozódok, hogy hány
elhunyt van abban a községben elő-
korszorú iskolák, egyházközpontokjára
följegyezve s ezekből itélem meg a keserő-
kötök az elhunytak iránti kegyeletét.
Korunk egyik tulzolás a másikká esik.
Tuloznak a nemzetek s az általános föl-
jegyezkezésben egymást túl árverezik.
Mutatni akarják, hogy melyik a hatma-
sabb.

Tuloznak a fényűzésben kivétel nél-
kül, a tulkolkezésben, a mely olyan sok
családok koldusbóra juttat. Az öngyilkos-
ság ma az utolsó menekés s ezt sajnos,
már a gyermekek is produkálják. Tuloz-
nak kivétel nélkül a sírkoszorúkkal, me-
lyekre kidobják az árvák utolsó falaitja,

csakhogy a világ szemelőt elűt hűségunkat
figyeltathassuk.

A kegyelet helyére a hűség állt. El-
szorult szíven, midőn egy egyszerű ember,
férfi, nő, öt 10—15 éves gyermek ko-
roszójára anyai drága, szalagos koszorút
pillantok meg, hogy azok miatt nem lát-
hatom az egyszerű korszort. El-elgondol-
nom magamban: „Mennyi jót lehetett vol-
na tenni azért a pénzel s vajjon nem le-
hetett volna a kegyeletet kevesebbel is
kifejezve juttatni? Térjünk vissza bár
ebbi a tulzolásból! Kövessék a művelt ne-
zetek szép szokásait, megadják halot-
talnak a kegyelet adóját, de egyuttal
széki jótéteményekkel azoknak emléket
egörzöljen.

Ez a korszorú tesznek kisebb-nagyobb
adományokkal az elhunyt sírjára, a mely
nem fog soha elhervadni, a mely nem fog
a kedves korszorójáról a halottas házba
kerülni, hogy ott elhervada a porba ki-
dobassék. Ez előkorszorú tartják fenn,
örök meg igazán, időre-időre az elhunyt
kedves emlékeztet.

Ezek által marad emlékeztető áldott
azoknak szívében, kik azon alapítványok
jótéteményben részesülnek. És Istenem,
mennyi közöttük a szegény özvegy, a szeg-
ny iskolás gyermek, az elhagyott árva,
kinek könnyeit kegyeletes alapítványaink
keltetlérhálunk! A mi porból lett, porrá
lesz megint. Egyedül a szeretet tőgyei ra-
gadnak ki a halálból, mint maguk az is-
ten-embert is.

XXX.

A koronázási jubileum.

A fővárosi törvényhatóság új határoza-
tot hajtott, a mely, meg vagynak fogadór-
rója, egész országban lelkesült viasszhangot
keltett a vidéki törvényhatóságok részéről
utánazára találni fog.

jelölésök mily fonságos harmonikus olvad-
nak össze. Nézünk meg csak a kis gyermekek
hogy ragyog arca az felmúlt a piros tojás
kittára. El-elégedt; elmereng rajta. Áldja a kis
Jézusát a gyermeki örömeinek a kispadná-
talan forrást, ki sohasem jár fros kézzel; ki
most is elszakta a piros tojásokat, csakhogy
megörvendeztesse a gyermekeket.

Álmánál elöltött újszaka után végre
békázott az öntözés napja: a hűvös máso-
k napja. Itt a gyökerek magok hirtelen fel-
adul termeszett lassan-lassan elborekelt lend-
tűz, virág, önny tovasz szellő, a madár-
kívűdűt önk, a szimögű kis bogárka mind
máig hangosan hirdeti, hogy itt a tavasz, a
várva-várt tavasz! Majd beköszönt a kereszt-
nyűzű legfonságosabb ünnepe: a húsvét, a
kedves húsvét. Alig hangzik el az Álleluia,
a már is azt forgatja eszében az apróság: hogy
jó volna már megvenni a rózsavíz, mert ró-
zsavíz nélkül nincs piros tojás. Már pedig
húsvéti piros tojás nélkül meg a legkifejtet-
tebb fantáziával sem lehet képzélni.

Oh! az az szép napja — olykor a leg-
kolozsiból szüppen jászó — tojások mily
kedvesek le. Alak, szín, meg aztán az ünne-
p

meg a kis öntözök. Ki tudná elmondani azt,
hogy a fiatal érzékek mily sok szép emléke
jött föl lelkeikből! Valóban leírhatatlan az
öröm, mely ilyenkor az egész házaspárt áthatja.
A szülők öröme, mert erős a reményük,
hogy gondosan ápolat rommargazságot emny
öntözés után el nem hervadhat; a leánykát,
mert gondosan pirosta festett tojásainak van
kelote.

Ilyen volt a húsvét alkora, míltör én még
gyermek voltam. Tíz-tíz évtizeddel Nekem az
idősebb, hogy ma már én is vesztett a maga
költsi szépségéből. Az anyukáimtól való folyo-
nosok törpécské, a rosz póda vallást döl-
gokban: vajjon maradtak-e hatás nélkül a
gyermeki lélekre? . . . Miert fosztjuk meg meg
e kort is a maga tartalma örömeit? . . .
Hisz gyermekkor szép emléke. Sokszor álom-
bátlik fríri törpécské, a gond föltámaszt, olykor
meg harsogok korunkban le föltámaszt, meg-
dereszték életüket.

TÁRSZÁM.

Gyermei örömei.

— A piros tojás.

A „Brassó” eredeti társasja.

Földeszen jellemző gyermekkoromnak
szép emléket. Ezen emlékek hatása alatt meg-
fűtök, békén, boldog gyermekélek lettem, szíven
egybevaló a közli szívről mondva:

„ . . . Lovagok szíjait áldátpápa
Vályuhoz mék, lovam inni kíván.
Meglátom, gyí lovam, gyí Botyár . . .
Cserebogár, sárga cserebogár.”

A gyermeki szívnek minden időben meg-
maradt az az érzék, hogy a maga által-
lan örömei. A tereztől letart akarta, hogy az
emberi életnek a kor gondatlan legyen;
hogy minden érzék hezzen valami öröm-
a kielégés részére. Még a tál — a zord tál —
mely pedig a természet halálát jeleli, mon-
dand meg az sem felelőskék meg a gyerme-
kek, a kis Jézusát hozza el a gyermekek-
nek; a meg kedvesen tartja a harcsányt fűt ezer

Postai megrendelések a leggyorsabban szállítottatnak, ha a pénzüsszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek — Bármintve csakis oly esetben történik a

20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 kr-ba kerül.

mentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 45 kr.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi leg

Iskola Alapítvány Brasso, nyomatottá kiadó-tulajdonos KOZMUTYÓKÉS

Iskola Alapítvány Brasso, nyomatott: Károlymihályos KOZMVELODÉS havi kiadás 6. számának Beszerzése és elosztása a Könyvtárak és Könyvtárosok Napján.